

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ferjančič v ječi.

»Tolovajstvo v Gočah« spada med najznačilnejše epizode v zgodovini političnih bojov na Kranjskem, kajti tu se je pokazal blagoslovljeni agitator v vsi svoji nagoti, tu se je pokazalo, kako hudoben in nasilen hujšak da je in kako mu je dobro tudi najrje sredstvo samo, da doseže svoj namen.

Menimo, da se še vsakdo spominja detajlov goške afere, kako je goški kurat Ferjančič iz prižnice in iz spovednice ščeval ljudi proti svojim soobčanom naprednega mišljenja, kako je naprednjake slikal kot zavržena bitja in kako je predstavljal kot dobro in Bogu dopadljivo delo, ako se liberalce pobije. Te nečuvane svoje nauke, ki jih je javno, to je s prižnice oznanjal, ne da bi se bila zato zmenila državna oblast in ne da bi se bil zanje zmenil ljubljanski škof je Ferjančič tudi praktično poskušil izvršiti. Povodom veselice, ki jo je priredilo napredno društvo v hiši sedaj že mrtvega goškega župana g. Žgurja je kurat Ferjančič mobiliziral črno vojsko in vprizoril ž njo tolovajski napad na hišo župana Žgurja ter s farovškega okna podžgal svoje ljudi naj liberalce pobijejo.

Ko se je izvedelo za hudodelstvo, je završelo po celi deželi; vse je bilo skrajno ogorčeno, samo ljubljanski škof se ni ganil in je imel pogum, pustiti tega hudodelca kot dušnega pastirja na Gočah.

Prišla je kazenska obravnava. Ko bi bil škof kurata Ferjančiča pravočasno odstranil iz Goč, bi bila obravnava brez posebnega večjega pomena. Krivci bi prijeli zaslužen kaznen in stvar bi bila končana. Toda, ker je škof Ferjančiča pustil v Gočah, je imel ta božji namestnik časa in prilike, obdelovati priče in obdolžene in jih učiti, kako naj pred sodiščem govore, da se ne izve resnica.

Glede udeležbe pri tolovajskem napadu na županovo hišo se je Ferjančič ves izliral, dasi ni nobenega dvoma, da je on glavni krivec, obsojeni kmetje pa so njegove žrtve, ali pri vseh svojih hodoznosti in prekanjenosti se je kurat Ferjančič vendar vjel. Izkazalo se je, da je učil ljudi kako naj po krivem pričaja, izkazalo se je, da jih je učil, kako naj pod prisego lažejo in obsojen je bil zaradi tega na par mesecev ječe.

In zopet je završelo po celi deželi, to pot iz zadoščenja, škof pa se zopet ni ganil in je duhovnika-krivoprisežnika pustil še nadalje v Gočah.

Ko so bile vse pritožbe zaradi obsodbe in kazni odbite, je kurat Ferjančič prosil cesarja za pomiloščenje. To pot pa se je škof ganil in obletal vse mogoče pisarne, da bi izprosil pomiloščenje goškega kurata.

Zaman. Prošnja na cesarja za pomiloščenje je bila odbita in kurat Ferjančič je dobil že pozivnico, da nastopi svojo kazen. Odsedeti jo bo moral v kaznilnici Suben na Gorenjem Avstrijskem, kjer imajo poseben odelček za hudodelce v talarjih.

To je zadnji prizor iz žaloigre, imenovane »tolovajstvo na Gočah«. Dejstva, ki smo jih navedli, govore cele knjige in postavljajo v pravo luč vso klerikalno stranko in njeno pravo vodstvo. Duhovnik, ki organizira tolovajske napade, ki ščuje fanatizirano ljudstvo na uboj in ki naposled zapeljuje priče h krivi prisegi — to je ilustracija naših razmer, to priča, s kako stranko se moramo bojevati. In proti taki bandi naj bi bil boj z glačarokovicami mogoč?

Gosposka zbornica.

V soboto popoldne se je sestala gosposka zbornica, da v zadnjem trenutku odobri od zbornice sprejete sladorne zakone, posebno še bruseljsko konvencijo. Razun tega pa

je imela rešiti zbornica tudi zadevo pro domo sua, ker so bili nekateri njeni člani užaljeni po rediteljih poslanske zbornice, ko so kot interresentje sladkornih pogodb zborovali v parlamentnem poslopu.

Vse tri stranke gosposke zbornice so nameravale prvotno skupno protestirati proti omenjenim dogodkom. Na predlog kneza Fürstenberga pa se je sklenilo, zadevo rešiti v plenumu zbornice. Vsekakor se je tej »častni aferi« posvečalo več pozornosti, kakor vsem zakonskim načrtom, ki so čakali na odobrenje gosposke zbornice. Načelniki vseh treh klubov, grof H. Thun, baron Gautsch in baron Chlumecy so imeli v ta namen brezkončna posvetovanja s predsednikom gosposke zbornice, knezom Windischgrätzom, a ta zopet s predsednikom poslanske zbornice, grofom Vetterjem.

Grof Merveld kot načelnik sladkorne komisije je poročal o sladkorni konvenciji in sladkornem davku, obžaloval, da mora gosposka zbornica pod pritiskom stavljenega ji roka razpravljati o teh predlogih. Ker pa je komisija v kljub kratkemu času sladkorne predloge točno predelala, priporoča jih v sprejetje.

Član Mattusch kot poročevalec kontingentne predloge je istotako priporočil sprejetje.

V generalni debati je izjavil knez Khevenhüller, da je odločen nasprotnik kontingentiranja, ki ga tudi Nemčija in Francija nista uvedli. Nameraval je predlagati znižanje sladkorne davka, a ker ni pod sedanjimi razmerami upati na uspeh, opusti to namero.

Princ Ferd. Lobkowitz je izjavil, da se še ni nikdar avstrijsko industrijo tako hudo udarilo, kakor s to predlogo, vendar predlaga sprejetje, da ne nastane zmešnjava.

Pl. Plener je izjavil, da je za varstvo interesov državnega zaklada, vendar bi bil v kljub temu predlagal, da se davek na sladkor zniža za 5 K.

Dvorni svetnik Jeiteles je imenoval kontingentni zakon mono-

pol ter predlagal, naj se vrne komisiji, ki ga naj predela in zopet predloži.

Finančni minister Böhm-Bawerk je obžaloval, da ni mogoče gosposki zbornici najvažnejših sladkornih predlogov podrobno razpravljati, a prosil, naj odobre vse tri predloge.

Bruseljska konvencija se je na to odobrila, ravno tako se je sprejel v drugem in tretjem branju zakon o obdačenju sladkorja.

Potem je vprašal knez Fürstenberg predsednika, kaj misli ukreniti, da se ne bodo ponavljali tako žalostni dogodki, kakor so se pripetili nekaterim členom gosposke zbornice v parlamentu. Predsednik je izjavil, da je v ta namen že storil potrebne korake.

Ministrski predsednik dr. Körber je izjavil v imenu vlade globoko obžalovanje nad temi dogodki ter zahvalil gosposko zbornico za požrtovvalno sodelovanje pri sprejetju sladkornih predlogov.

V manj kakor treh urah se je rešil ves kompleks, za katerega je potrebovala gosposka zbornica več sej.

Konkordat.

Vse evropske države žive še vedno pod vplivom cerkvene politike, kakršna se je vpletla med cerkev in državo v srednjem veku. To je sicer popolnoma v protivju prosvitleni dobi, kajti kaj ima cerkevna avtoriteta opraviti z današnjim socialističnim značajem držav. Ako zabrede katera država s svojo gospodarsko politiko v stisko, ne pomagajo ji vsi odpustki iz Rima. Rim tudi ne mra obubožanih držav, kar se vidi najbolje pri Španiji. Čas bi že tedaj bil, da bi katera država pokazala svobodno lice ter prekinila vse zveze z Vatikanom. Videl bi vsaj ostali svet, da je vsled tega še ne pokonča ogenj in žveplo. In kaj bi bilo bolj naravno, kakor da stori ta odločilni korak ljudovlada, kakor je Francoska, ki je dejansko že pred sto leti pretrgala vse tradicije z rimsko politiko, a se v kljub temu

prav lep o razvijala. Odkar je Combes pokazal roge cerkvenim bratovščinam in njenim šolam, pričakovalo se je z gotovostjo, da se emancipira popolnoma od Rima in njegovi somišljeniki so mislili, da mu storé uslugo, ako pridejo s predlogom za popolno ločitev republike od Rima ter so predlagali, naj Francoska od-pove konkordat. In oni Combes, katerega so opisovali vsi klerikalni listi kot najbujšega brezverca, poglavarja prostozidarjev in cerkvenega roparja, je napravil Vatikanu globok poklon, ko je izjavil: »Jaz sem špiritualističen filozof! Vere ne moremo pogrešati! Sama pamet ne more biti človeška voditeljica skozi zmede življenja. Ne morete in ne smete motiti ljudstva v duševnih navadah, ki mu ga jih je priučila 19stoletna katoliška vernost.« Kakor da bi z od-povedjo vatikanske odvisnosti tudi prenehala vera. V Rimu so velikodušno odpustili Combesu vse desedanje radikalnosti, kajti Vatikanu je zagotovljen nadalje 50 milijonov prispevkov iz Francoske. A mrmrali so glasno skoraj vsi Combesovi pristaši, in to pove, da Combes še ni pravi mož ter se bo moral umakniti radikalnejšemu možu, ki bo izpolnil, kar ogromna večina francoskega prebivalstva želi: ločitev cerkve od države.

Politične vesti.

— Tiskovni zakon, ki je že od 17. junija l. l. na dnevnem redu, se hoče še nadalje odpraviti, dokler se ne rešijo vse druge točke. Zaradi tega se name-rava v eni prihodnjih sej nujno urgirati prvo branje tiskovnega zakona.

— Sprememba državnoborskega poslovnika, ki pride v razpravo v prihodnji seji, je bil predmet v sobotni konferenci nemške ljudske stranke. Priznale so se pomanjkljivosti v sedanjem poslovniku, vendar bo stranka zastavila ves svoj vpliv, da se iz novega poslovnika izključi vsako nasilje narodnostnih manjšin.

— Ogrski državni zbor še vedno ni rešil brambne predloge. V sobotni seji sta Kossuthova in opozicijska

tega ni našel, bil je torej proti avtorovi želji ob to najlepše pripravljen, in tako je tudi to tedaj, kar je bilo pripravljeno za otroški um, izgubilo na učinku. Pisatelj ni razumel občinstva, na katerega je hotel vplivati. Tako je torej bilo s psihologijo otroka preje.

Toda o modernem življenju, v katerem dete dorašča v prisiljenosti obiskovati šolo, kjer se mora njegov površni duh podvreči stopnjujočim sistemom, kjer se s pretežko in preobilno učno snovjo napravi iz njega raztresenega, nervoznega in bolnega človeka — v modernem življenju poprijeli so se otroka važnejši pedagogi in patologi in ga temeljito študirajo. A to smo končno slišali in čitali o otroških samomorih, katerih število se strašno množi, tu se je pisatelj naenkrat razkril, da je tudi ta otrok imel dušo, katerega je bila mogoče zmožna globokejšega mišljenja in čustvovanja; da je tudi ta otrok bil individuum, kateri je nerazumljivo sam nosil svoje boje in obenem trpel in bolel na življenju.

Dostojevski spoznal je to najgloblje in najbolestnejše. Njegova Ne-

LISTEK.

Otrok v svetovni literaturi.

Jeden znakov modernega človeka je ta, da se pričinja bolj brigati za svoj naraščaj, za otroka, za otrokovo dušo, njen razvoj in plemenitost. Kako malo so se s tem bavili pred nami, vidimo jasno v literaturi vseh prejšnjih dob.

V grški tragediji otroci nimajo besede. Molčijo tudi tam, kjer bi ne- navadno zvišali moment (Oidipos Sofoklov) in tvorijo samo živo štafazo. Niti v poznejših dobah žetev ni bogata. Tudi sam genialni psiholog Shakespeare, kateremu ni neznan noben trepet človeške duše, ni nikjer pokazal, kako živi otrok v svoji lastni duši. Shakespeare se ne izogiblje otrok, otroci prihajajo tudi na njegovo pozornico, toda vidimo povsod samo pogumne otroke — to je glavni njegov tip, in prezrele otroke. Najmanj revno na otroških tipih je delovanje Goethejevo. Goethe ima mehkega Karola v Berlichingskem Goetzu,

Mignon in ono dete (v noveli), katero s svojo nedolžnostjo in sladko pesnico ukroti leva, to je vse, kar vemo o Goethejevem naziranju o otrocih. Da, še nekaj vemo, poznamo brate in sestre Lottine v Wertherju, bralec zve o njih, da so radi jedli kruh s surovim maslom. Pri Schillerju je otrok samo efektna pomoč, ničesar več. V največji otroški sceni je njegov Tell dobro zadel, toda Schiller sam psihološko slabo. Calderon, Byron, Racine, Molière, Voltaire, Lessing, Kleist in Hebbel ogibljejo se v svojih spisih otrok popolnoma. Kakor vidimo, je dramatična literatura sploh revna za otroškimi študijami. Vsi njeni otroci so brez krvi, so marionete z zastarelimi frazami v ustih. V dramatikah je to ravno tako kakor v slikarstvu; lažje je mogoče obdržati ostro rezani karakter, nego bitje brez tipičnih kontur. Težko, da bi bili Faust in Jago kot otroci take naslikane lutke brez individualitete, kakršni bi se nam najbrže predstavljali, ko bi jih njihovi avtorji uvedli na pozornico že kot otroke. V celi dramatični starejši literaturi ni deset otrok, iz čegar besedij in

obnašanja bi se dal napraviti obris določnega tipa poznejšega moža.

V klasični epiki srečavamo se ravno tako s pokvarjenimi otroci. Izvzemši Richardsona, Scotta, Dichensa in nekatere druge — podajajo nam pisatelji pravzaprav samo autobiografije, dragocene prispevke k psihologiji deteta. Tako Franklinov »Lastni životopis«, K. F. Moritzov »Antonin Reiser«, E. Arndtov »Spomini iz mladega življenja«, Jung Stillingov »Življenjski dogodki«, Goethejev »Dichtung und Wahrheit«, Rousseaujev »Emile« in »Konfesija«, Heinejevi »Memoiry« — in končno, da imenujem tudi enega modernega — Strindbergova »Spoved blaznega«. Tu vidimo povsod v otroških dušah prve početke poznejšega moškega značaja. Strindberga na pr. naravnost nikdo ne razume, komur ni znana grozna historija njegovega detinstva. Tudi k Heinejevi problematični naravi podaja ključ njegova mladost. Tako zelo pogosto moramo, ako hočemo razumeti moža, vprašati za otroka.

Samo ob sebi nastane vprašanje, zakaj se stari klasiki, katerim je bilo vendar mnogo lažje na svojem po-

tomstvu, ogibljejo v spisih otrok? Odgovor je lahek: stare dobe se niso zanimale za otroka gospodarsko — kakor stoletja obrti — ni bilo tedaj za nje nikakega detskega konflikta, a znanstveno ga izrabiti niso umeli. Mnogo ljubši predmet je bil otrok od nekdanj v slikarstvu in kipejstvu. A tu opazuj, da je pogostejše duša otrokova vezala umetnike, nego telo. Čudno je, da tam, kjer so upodabljajoči umetniki skušali vse sile, pesniki in pisatelji molče. Kjer sta čopič in dleto si pridobila človeštvo, ni bilo ne enega peresa, katero bi se bilo z vspehom poskušilo uglobiti v nedolžno, toda poetično vablivo dušo otrokovo.

Od nekdanj se je pisarilo za otroke, toda ne o otrocih. A tu se najbolj kaže, kako se otroka ni razumelo. Defoe, Swift, Grimm, Andersen, Hauff in drugi so izvrstno razumeli vzbu-jati otroško fantazijo. Toda ko smo bili starejši in smo prečitali te stvari še enkrat, spoznali smo, da smo se najlepšega v pravljicah in satirah izognili, ker tega nismo razumeli. Šele danes pisatelja popolno cenimo. Toliko stoji med vrsticami, kar daje delu šele pravo vabljivost, toda otrok

stranka odklonili predlog. Debatu se nadaljuje v današnji seji.

— Rezignacija posl. Pacaka. Izvršni odbor českých državních in deželnih poslancev je sprejel v svojem sestanku resolucijo, v kateri ga poziva naj vztraja na čelu kluba ter se mu izreče popolno priznanje za njegovo požrtvovalno vodstvo. Pacak se še ni izjavil.

— Velika bitka v Maroku se je vršila dne 29. m. m. Vojni minister je popolnoma uničil vstaše. Skoraj vsi so pobiti ali ujeti. O pretendentu se ne vé, ali je med mrtvimi ali pa je zbežal.

Dopisi.

Iz Cerknice. (+ Gospod Alojzij Pogačnik). Kar smo že dalje časa s strahom pričakovali, to se je zgodilo dne 29. januarja t. l. Previdnost božja poklicala je tega dne po kratki bolezni in hudem trpljenju v boljše življenje gospoda Alojzija Pogačnika, trgovca in posestnika v Cerknici. Blagi pokojnik je bil — lahko rečem z mirno vestjo — najodličnejši in najvplivnejši mož na Notranjskem. Narodno - napredno stranko je s Pogačnikovo smrtjo zadela udarec, katerega bode le težko prebolela in prestala, ker g. Pogačnik je in ostane takorekoč pri nas Notranjcih nenadomestljiv. Kot 17 letni župan stekel si je za veliko cerkniško občino nevenljivih zaslug. Da smo dobili pred leti v naš trg c. kr. sodnijo in c. kr. davkarijo, je delo Pogačnikovih rok. Ustanovil je posojilnico in čitalnico v Cerknici. Obema je bil mnogoletni načelnik. Pokojnik je bil veliko let zastopnik deželnega odbora v c. kr. okrajnem šolskem svetu v Logatcu, član in predsednik krajnega šolskega sveta v Cerknici, načelnik cestnega odbora, član komisije za pogozdovanje Krasa, član komisije za odmerjenje pridobinskih davka itd. Za njegovega predsedstva krajnemu šolskemu svetu vzdignilo se je šolsko poslopje za eno nadstropje, šola se je razširila v štirirazrednico z eno paralelko, šolski vrt se je povečal, in šola je dobila potrebna učila. Učitelstvu je bil pokojnik vedno naklonjen in odkritosrčen prijatelj. Zadnji čas posvetil je vse moči in porabil ves svoj vpliv na napravo vodovoda v Cerknici in okolici. Nebrojokrat je zaradi vodovoda trkal na vrata pri c. kr. deželni vladi, pri deželnem odboru in pri drugih merodajnih faktorjih, in to ne brez uspeha. Zelo se je mož veselil, da bode še videl sad svojega truda — vodovod izpeljan in dodelan — a žalibog, videl je le še vodovodne načrte. Dobre ceste, snažna pota in prekrasni lipovi nasadi ob cestah pričali bodo še poznim rodovom, da je bil pokojni g. Pogačnik moder in skrben gospodar. Koliko je dragi pokojnik storil dobrega za domačo občino, za reveže, za povzdigo umnega kmetijstva, tu-

točka Nezvanova je ena najsilnejših povesti svetovne literature, in vsi ostali ubogi otroci, katerim je Dostojevski udahnil svoj duh, so živa bitja tako preiščljivega, globokega, nežnega, potrpežljivega, resignovanega in požrtvovalnega značaja, da se nam dostikrat zdí, kakor bi stali pred nami odrasli, razumni in odpuščajoči ljudje in samo način njihovih besedij nam stalno pripominja, da otroci odpirajo pred nami svoja srca. To niso oni lutkovi Goethejevi otroci, kateri imajo iz zemljepisa nezadostno in s petjem krotijo leva, tudi ne Shakespeareovi otroci, kateri bi radi z opasnimi mečem in s svojimi nezadostnimi silami pobili sovražnike; to so ljudje in vzbujaajo naše najživejše zanimanje in najgloblje sočutje, otroci katerim čisto nedostaja solnčnega sveta in kruha, a kateri imajo vendar močgane, delujoče na mnogovrstne smeri, kakor mi, otroci, kateri globoko preiščljujejo o stvareh, katere jim pridejo na misel.

Na svoj ženialno-brutalni način ustvaril je Zola nove otroške tipe; surovega jedra obteženi z zločini erotično zgodaj pokvarjene otroke naslikal nam je s sitimi barvami. Ibi-

se kaj ne morem naštevati. Njegovo življenje je bilo vedno delo in delo; mož je vedel, da življenje ni praznik, in lahko se reče, da je vse svoje dni delal po reku:

„Dolžan ni samo, kar veleva mu stan, Kar more, to mož je storiti dolžan!“

To njegovo mirno in tiho plodnostno delovanje pa ni ostalo prikrito. Čula je o njem visoka c. kr. vlada, in Nj. Veličanstvo, preavetli cesar, podelil mu je za obilne zasluge 1898. l. zlati križec s krono. Pokojnik se je Najvišjega odlikovanja srčno veselil, veselili smo se ga njegovi prijatelji, veselila se ga je vsa občina. Želeli smo oni veliki dan odlikovancu iz dna srca, da bi zaslužno odlikovanje užíval dolgo in se ga veselil mnoga, mnoga leta. In danes? O Bog, našega ljubljence ni več med nami, koščena roka iztrgala ga je s silo iz naše srede! V zasebnem življenju je bil pokojnik miren in tihe nрави, med prijatelji srčno ljubljen in spoštovan družabnik. Svoj mili narod slovenski ljubil je strastno. Bil je odločen pristaš narodne napredne stranke in v tem smislu vzgojil je tudi svoja dva vrla sinova. Njegova beseda je odločevala vedno. In beseda njegova je držala bolje, nego pisane pogodbe. V tem obziru je bil ranjki Pogačnik Kranjec stare korenine. Za časa volitev je bil vedno v prvih vrstah naprednih volilcev in tu je stal kakor skala. Ker postajajo pa vrste takih značajnih mož vedno redkejše, ker pada hrast za hrastom, bode ga narodna napredna stranka — kakor že rečeno — težko pogrešala. Pokojnikova beseda in njegov čist in kremenit značaj bodi nam v izgled in posnemanje! Pokojnik je bil premožen mož in z vsemi častmi, do katerih se more povzpeti izobraženec v večjem trgu na kmetih, oblagodarjen gospod. A pri vsem tem je bil do skrajnosti prijazen in ponižen. Za vsacega človeka je imel prijazno besedo, bodisi gospod, bodisi posestnik, bodisi revež; z vsakim se je rad kaj pomenil. Za reveže pa je imel zmeraj tudi odprto roko. Tudi ti ga bodo težko pozabili. Zaradi njegove poštenosti in zaradi njegovega jeklenega značaja spoštovali so pokojnika tudi njegovi politični naprotniki. Kako priljubljen in kako visoko spoštovan je bil gosp. Pogačnik, pokazal je dne 31. januarja njegov velikanski pogreb in nebrojni krasni vencí. Tacega pogreba Cerknica še ni videla. Pre-rano umrlemu gospodu izkazal je zadnjo čast c. kr. okrajni glavar lo-gaški, g. Krementschek, župan stolnega mesta Ljubljane, g. Ivan Hribar, odvetnik g. dr. Triller iz Ljubljane, vsi c. kr. uradniki sodnije in davkarije v Cerknici, duhovščina, občinski odbor in corpore, 24 učiteljev in učiteljic z g. c. kr. okrajnim šolskim nadzornikom Ivanom Thumo, uradniki južne železnice z Rakeka z načelnikom, požarna bramba, mnogo

sen je še bolj razširil krog otroških individualitet. Po Wildenbruchovih srčkanih otroških povestih, najlepših iz njegovih spisov, poskusil je tudi Hauptmann odgrniti duševno življenje otrokovo prav do njegovih sanj. Tudi Otto Ludwig, Auerbach, Raabe, Spielhagen, Ebner-Eschenbachova, Sudermann, Mauthner, Wedekind, Martis, Elsbeth, Meyer-Försterova, Sczepanski in drugi imajo zasluge. Razume se, da imajo znameniti nemški, francoski in norveški pisatelji svoje posnemovalce, tako tudi za Dostojevskim koraka vrsta poklicanih (Čehov in drugih) in nepoklicanih. Eden izmed mlajših Rusov, kateri kaže mnogo smisla za otroške misli, je Feodor Sologub. Njegove štiri otroške povestice v knjigi »Senec« izražajo globoko razumljenje otroške duše in zapuščajo silni utis. Posebno povest »Raječka« je kabinetni košček globokega uma. Sologub — akoravno v slogu še ne popolnoma jasen in omejen — bode morda vendar eden izmed teh, katerega bodemo z veseljem poslušali, kadarkoli nam bo kaj pripovedoval o otrocih.

(Besedy Času.)

gospodov in gospa z Rakeka, c. kr. orožništvo, c. kr. finančna straža, šolska mladina, zastopniki mnogih tvrdk, pokojnikovi bližnji in daljni prijatelji in znanci, obilno domače in tuje gospode in brezštevilna množica domačega ljudstva. Pred hišo, v cerkvi in na grobu so pevci pod vodstvom g. učitelja Juvanca zapeli tri v srce segajoče žalostinke. Ko so pogrebeci polagali krsto v grob, ihteli in jokali so vsi navzoči, in videlo se je, da nam je previdnost božja iztrgala iz naše srede našega ljubljence, vodnika in očeta. Ker trdnopam, da bode o umrlem g. Pogačniku spisala v kratkem spretnjša roka daljši in natančnejši nekrolog, zato sklepam te vrstice, srčno želeč, da bi bila nepozabnemu pokojniku lahka zemljica domača. Mir in pokoj njegovi duši! Spomin na »vzor — moža« pa ostane med nami neizbris-sen, trajen.

Planinski ples.

To vam je bilo v nedeljo življenje v »Narodnem domu«. Tako veselega in zabavnega večera že dolgo let ni bilo. Kacih 1200 ljudi se je trlo v obširnih prostorih Sokolove telovadnice. Prišli so od vseh strani dežele, zlasti mnogo jih je bilo z Gorenjskega, kjer znajo najbolje ceniti pomen in važnost »Slov. planinskega društva«.

Nedeljska veselica je bila prva, ki jo je priredilo »Slov. planinsko društvo«, a imela je vseh, ki je nadkrilil vsa pričakovanja ter pridobil družstvu obilo novih prijateljev. Dvorana je bila čarovno lepo prirejena in kdor je vanjo stopil, se je čutil mahoma prestavljenega v Gorenjsko. Videli si izborni narejeno velikansko gorovje ob čigar obnožju je ležalo planinsko jezero; videli si pogorski gozd, srne in planinskega kozla; videli si Aljažev stolp in obilo drugih lepih reči. Na desni strani si videl tudi spominsko ploščo, na kateri je bilo naslikano, kako leti kmet-ski fant z gore. Pod sliko pa je bilo čitati:

Tukej je storu enkrat Mrtn
Suhovrhaja en padec smrti;
Čvček mu je dušo razvezu.
K' je fajhten u hribe lezu
Padu je dol u globoki prepad
Pobrav ga je angel al' pa škrat —
Nobeden nave; skazal se bo
Kedar vsi od mertvih vstanemo.
Če prideš mem', misli najn,
Da dol ne padeš, pomirkej fajm.
Amen.

Tudi leva stran dvorane je bila krasno okinčena, pod galerijo pa so bile nameščene »gostilne« z vabljivimi imeni »Pri peneci kapljica«, »Pri kranjski klobasi«, »Pri Joštarju« in »v Štalici« ter »Narodna kavarna«. Tu je bilo najvselejše. Tu so stregle odlične gospe in gospodične in delale izborne kupčije, kajti bruto-dohodek znaša nič manj ko 2590 K. To je uspeh, ki kaže najbolje, kako marljivo in vstrajno so delale narodne dame. Imena teh požrtvovalnih dam se bodo gotovo imenovala v zahvali »Planinskega društva«; mi jih ne navajamo, ker jih v silni gneči ni bilo mogoče zabeležiti.

V dvorani pa se je neutrudno plesalo do ranega jutra. Pogled na plesalce in plesalke je bil toli slikovitejši in mičnejši, ker je bilo mnogo udeležnikov v narodni in v turistiški noši. Prvo kradrilo je plesalo kacih 150 parov.

Končno je še omeniti, da je društvo izdalo za to priliko humoristični list »Divjega kozlaca«.

Kakor rečeno, je bila večja ogromna. Veselico je obiskalo tudi mnogo vojaških in civilnih dostojanstnikov, vse občinstvo pa je soglašalo v sodbi, da je priredilo »Plan. društvo« znamenito veselico in da je bil to večer, ki ostane udeležnikom nepozaben.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. februvarja.

— **Osebnosti.** Profesor v Novem mestu, g. Ignacij Fajdiga, je premeščen na II. drž. gimnazijo v Ljubljani. — Suplent na I. drž. gimnaziji v Ljubljani, g. Jakob Zupančič, je postal redni učitelj na gimnaziji v Novem mestu.

— **„Žrtev razmer“.** Zgodilo se je nekaj izrednega, nekaj senzacionalnega, kar pač zasluži, da bi se izvedelo po celi Avstriji. Naš listek »Žrtev razmer« je bil konfisciran. Včeraj (v ponedeljek) smo dobili od c. kr. deželne vlade obvestilo, da so konfiscirane vse številke našega lista, v katerih je ta listek izšel in to kar

v polnem obsegu. To se pravi: konfiscirane so vse številke, kar jih je izšlo v mesecu januarju. Kaj takega se menda še v Galiciji ni primerilo, da bi konfiscirali kak list za celi mesec nazaj, da bi konfiscirali, kar je prišlo z vednostjo in s privoljenjem poklicanih organov na svetlo! Značilno pri tem je, da je zadnja številka našega lista izšla v soboto popoldne, konfiskacija pa se je odredila šele v ponedeljek dopoldne. V tem, kakor tudi v dejstvu, da so bile vse številke nazaj konfiscirane, tiči odločno dokaz, da je bila ta konfiskacija iz »posebnih ozirov« odrejena in da ni posledica pravnega prepričanja, da je v listku »Žrtev razmer« kaj protipostavnega. Vedelismo že davno da bode »Žrtev razmer« ljubljanskega škofa v oči, in vedeli smo tudi, da so pri deželni vladi jako nervozni, zaradi tega smo z največjo skrbnostjo gledali, da ne pride ničesar v list, kar bi moglo dati povod konfiskaciji in smo vse take odstavke neusmiljeno črtali, zlasti gotove citate iz sv. pisma. Umeje se ob sebi, da nas ni volja, prenašati takega postopanja deželne vlade. Zanašamo se na neodvisnost, na pravičnost in na osebno poštenje sodnikov in čakamo ravnodušno razsodbe. Če bi sodišče konfiskacijo potrdilo, česar ne moremo verjeti, uložimo seveda ugovor in bomo pri obravnavi branili svojo pravico. Sicer pa nam je odprta tudi še pot v državni zbor. Naš odgovor na konfiskacijo je kratko ta: Listek »Žrtev razmer« izide v posebni brošuri. Nismo mislili, prirediti posebne brošure, ali ker je deželna vlada tako očetovsko poskrbele za reklamo, nečemo zamuditi te lepe prilike. Če z brošuro drugače ne pojde, poskrbimo za imuniziranje potom državnega zbora. Čitateljem pa naznanjamo, da je listek že itak skoro pri kraju in da pričobimo v četrtek zadnje poglavje. Mogoče je, da bo tudi četrtkova številka zaplenjena — čitatelji naj bodo na to pripravljeni. Toliko za danes. O tej klasični konfiskaciji se bo seveda še govorilo.

— **Zanimiva razprava.** Dne 31. pr. m. obravnavalo se je pred upravnim sodiščem odveh pritožbah kranjske industrijalne družbe. Leta ima, kakor znano, tovarno v Šklednju pri Trstu, za katero ji je ministrstvo dovolilo oproščenje cesarskih davkov za dobo 12 let. Družba ne plačuje nikake obrtarine, ter ni hotela plačati nikake deželne naklade od te obrtarine, češ, da obseza oproščenje cesarskih davkov samo ob sebi tudi oproščenje deželnih davkov. Vzlic temu je na zahtevo dežele davčna oblast predpisala družbi idealno obrtarino, in od te 40% deželno naklado. In to za leta 1897, 1898. in 1899. posebej, za leto 1900 pa zopet posebej. Deželni odbor je pritožbe proti temu predpisu zavrnil, na kar se je družba zatekla pred upravno sodišče. Živahna razprava trajala je od desetih do dveh, na kar je sodišče obe pritožbi kot v zakonu nevtemeljeni zavrnilo. Družbo zastopal je dr. Foregger, deželo pa dr. Ivan Tavčar.

— **„Slovensko društvo“.** Napredna narodna stranka na Kranjskem ima samo dve politični društvi, a obe že več let nista razvili nikake posebne delavnosti. Zdaj se je poskusilo oživiti »Slovensko društvo« v Ljubljani. Včeraj popoldne se je vršil občni zbor pod predsedstvom g. dr. Tavčarja, ki je v svojem govoru zlasti povdarjal, da treba pritegniti nekaj mlajših moči. V novi odbor so bili izvoljeni gg. predsednikom odvetnik dr. Triller, blagajnik odvetnik dr. Pirc, tajnik odvetnik dr. Kokalj, za odbornike učitelj Gangl, župan Hribar, dr. Tavčar, trgovec in posestnik Jos. Turk, župan v Cerknici Šerko, odvetnik v Radovljici dr. Vilfan in trgovec in posestnik v Novem mestu I. Rozman; za namestnika posestnik in blagajnik užitinskega

urada Jos. Lavrenčič in trgovec in posestnik I. Lenče, pregledovalca računov sta uradnik banke »Slavije« V. Holz ter trgovec in svetnik trg. zbornice Mejač. Izborne moči, ki so združene v odboru, jamčijo, da bo društvo lahko razvilo uspešno delovanje, če najde pri občinstvu podporo. Nas veseli oživljenje »Slov. društva« tem bolj, ker se je v zadnjih letih udomačila navada, da so se somišljeniki v najrazličnejših političnih zadevah obračali na naše uredništvo. Seveda smo vsakemu radi ustregli, ker ni bilo političnega društva, ki bi šlo somišljenikom na roke. Odslej pa prosimo, naj se č. somišljeniki obračajo na »Slov. društvo«, ki zadobi tako najlaglje potrebni kontakt s pristaši stranke.

— **Iz klerikalne gospodarske organizacije.** Svoj čas so klerikalci v Kamniku ustanovili »kmetijsko društvo«. Tudi kaplan Kalan, ki hoče sedaj ljubljanskim deklam pozobati njihove prihranke, je bil pri tem društvu udeležen. Ob ustanovitvi tega »Kmetijskega društva« so klerikalci bobnali, kar se je dalo in se silno bahali, kako ogromne koristi postane stvar za kmetijski stan. Prvo, kar so storili, je bilo to, da so v Volčjem potoku kupili veliko kmetijo. A že pri tem prvem koraku so storili veliko neumnost, preplačali so namreč kmetijo tako, da se je vse čudilo. Seveda ni moglo društvo s tako kmetijo izhajati, tem manj, ker se je tudi slabo gospodarilo. Konec je bil, da je »kmetijsko društvo« začelo misliti, kako se te kmetije iznebi. V nedeljo teden so jo prodajali, pa je za noben denar niso mogli prodati. Sedaj mislijo te blage duše kmetijo — parcelirati. V časih, ko se delajo zakoni o zlaganju zemljišč, pa začno klerikalci razkosavati celo navadne kmetije, začno delati to, kar se v raznih državah kaznuje z ječo. Tako je narodno-gospodarsko delo klerikalne stranke!

— **Katoliški shod pod varstvom § 2. državne postave.** Iz Mirne peči se nam piše: Katoliško politično društvo za novomeški okraj je sklicalo v prostorih Josipa Košaka shod na dan 2. svečana t. l. Razposlalo je naslednja vabila: »G. N. N. vabimo Vas na shod katoliškega političnega društva po § 2. — ki se bode vršil 2. svečana 1903 ob 3. uri v gostilnični sobi g. Josipa Košaka v Mirni peči. Mirna peč 29. januarja 1903. — Sklicatelji. To vabilo prinese sebe, sicer vstop ni dovoljen.« — Ali smo bili veseli, ko smo izvedeli, da hočejo napraviti naši duhovniki, oziroma ljubljanski klerikalni voditelji na svečnico pri nas shod! — Zima je, čas bi imeli priti vsi. In veselo bi bilo, kakor na tistem shodu pred leti, na katerem se je naš g. župnik jokal, dr. Šusteršič pa strahu pred Galičevim glasom tresel. Toda — nič ne bo! Skrili so se! Pri zaprtih vratih hočejo v Košakovi gostilni zborovati in povabiti so le nekatere, o katerih vedo, da jim ne bodo nagajali zaradi ljubega miru. S tem so nam pa res zgrenili dosti veselja. Pripravljeni smo bili razdeliti smo že uloge; ker je pu. i čas, izmislili smo marsikatero šaljivo. To imate zdaj po § 2! Klerikalci se nas bojijo in poskrili so se v gostilnično sobo Košakovo! Josip Rus je mlad umrl. Bil je najodločnejši nasprotnik klerikalcev. Izgopal je v tem duhu tudi svojo ženo, ki je zdaj vzela Košaka iz Vel. Gabra. Tedaj, ko smo Mirnopečani tako imenitno razbili Šusteršičev shod, stala je udova Rusova v prvih naših vrstah. Povedala je duhovnikom najgorkejšo in nekaterim našim, ki so se premirno vedli, zabičila je besede: če se močje bojite farjev, bomo pa me ženske šle po burklje, da jih ven vržemo iz naše šole. Presneto je hitro ukrotil Košak to energično žensko, da zdaj iz rok farjev jé. Pa no, zadovoljni smemo biti. Klerikalci se nas bojijo. Pri nas se ne upajo javnega vsakemu pristopnega shoda prirediti. To priča, da kar je veljavnejših mož v fari, so vsi nasprotniki umešavanju farovskih v posvetno

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 3. februarja 1903.

Naložbeni papirji.	Dunaj	Blago
4 1/2% majeva renta	100 80	101 —
4 1/2% srebrna renta	100 80	101 —
4% avstr. krona renta	101 90	101 10
4% „ „ zлата	121 20	121 40
4% ogrska krona	99 80	100 —
4% „ „ zлата	121 25	121 45
4% posojilo dežele Kranjske	98 25	—
4 1/2% posojilo mesta Spljete	99 75	100 75
4 1/2% „ „ Zadra	100 —	101 —
4 1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902	101 10	102 10
4% češka dež. banka k. o.	99 50	100 50
4% „ „ zлата	99 50	100 50
4 1/2% zast. pis. gal. d. hip. b.	100 45	101 45
4 1/2% „ „ pešt. kom. k. o. z	—	—
10% pr.	107 60	108 60
4 1/2% zast. pis. Innerst. hr.	100 75	101 75
4 1/2% „ „ ogr. centr.	100 75	101 75
4 1/2% deželne hranilnice	101 —	102 —
4 1/2% zast. pis. ogr. hip. b.	—	—
4 1/2% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100 —	100 80
4 1/2% „ „ češke ind. banke	99 25	100 25
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98 —	99 —
4% „ „ dolenskih železnic	99 50	100 50
3% „ „ juž. žel. kup. 1/2, 1/2	304 —	306 —
4 1/2% av. pos. za žel. p. o.	100 —	—
Srečke.		
Srečke od leta 1854	180 —	190 —
„ „ „ 1860/1	248 —	252 —
„ „ „ 1864	248 —	252 —
„ „ „ tizske	161 —	163 30
„ „ „ zemlj. kred. i. emisije	268 —	272 —
„ „ „ II.	265 25	267 25
„ „ „ ogrske hip. banke	284 —	286 50
„ „ „ srbske a. frs. 100 —	88 50	90 50
„ „ „ turske	126 —	127 —
Basilika.		
Kreditna	19 50	20 50
Inomoške	435 —	438 —
Krakovski	86 —	90 —
Ljubljanske	75 —	79 —
Avstr. rud. križa	73 —	77 —
Ogr.	55 60	56 60
Rudolfove	28 25	29 25
Saloburške	74 —	76 —
Dunajske kom.	75 —	80 —
„ „ „	436 —	442 —
Delnice.		
Južne železnice	57 25	58 25
Državne železnice	698 —	699 —
Avstro-ogrsko banč. del.	1582 —	1592 —
Avstr. kreditne banke	702 25	703 25
„ „ „	750 —	751 50
Živnostenske	263 —	264 —
Premogokop v Mostu (Brux)	724 —	730 —
Alpske montan	400 25	401 25
Praške želez. ind. dr.	1678 —	1688 —
Rima-Muranyi	498 —	499 —
Trboveljske prem. družbe	400 —	404 —
Avstr. orožne tovr. družbe	337 —	339 50
Češke sladkorne družbe	178 —	180 —
Valute.		
C. kr. cekin	11 34	11 39
20 franki	19 08	19 10
20 marke	23 43	23 50
Sovereigns	23 96	24 02
Marke	117 15	117 35
Laški bankovci	95 40	95 60
Rubli	253 —	253 75

Žitne cene v Budimpešti.

dne 3. februarja 1903.

Termin.

Pšenica za april	za 50 kg K	7 45
Rz	„ „	6 48
Koruza	„ „	5 85
„ „ „	„ „	5 97
Oves	„ „	6 07

Efektiv.

10 vinarjev ceneje.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 28. januarja: Ivana Letnar, tesar, jeva hči, 1 1/2 leta. Dunajska cesta št. 25, vnetje sopolnih organov. — Ana Bavdek, šivilja, 21 let, jetika. — Edvard Brezovar, postreščekov sin, 5 let, Marije Terezije cesta št. 10, vodenica možgan. Dne 29. januarja: Justina Kruč, dimnikarjeva hči, 7 mes., Dolenjska cesta št. 19, vnetje sopolnih organov.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306 2. Srednji zračni tlak 736 0 mm.

Jan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
31. 1.	9. zv. 7. zj. 2. pop.	744 0 739 4 736 4	2 9 2 4 5 8	sr. jzhod sl. jzhod sr. jzhod	jasno pol. oblač. oblačno
2.	9. zv. 7. zj. 2. pop.	733 1 726 4 724 7	4 0 2 0 3 3	sl. jzhod sr. svzhod sl. svzhod	oblačno dež dež

Srednja temperatura sobote in nedelje 0 9° in 4 1° normale: —1 7° in —1 6°. — Mokrina v 48 urah: 0 0 mm in 9 2 mm.

Amalija Jordan

umrla včeraj ob 2. uri popoldne, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, po dolgi in mučni bolezni.

Pogreb drage pokojnice bo v sredo, dne 4. svečana, ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Turjaški trg št. 8, na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v stolni cerkvi. Drago pokojnico priporočamo v pobožno molitev in prijazen spomin.

V Ljubljani, 3. svečana 1903.

(317) **Žalujoči ostali.**

Potr od globoke žalosti naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancem prožalostno vest, da je moja iskreno ljubljena soproga

ANA

včeraj popoldne ob 4. uri v Trstu nenadoma v Gospodu zaspala. Zemski ostanki predrage pokojnice se prevedejo semkaj ter bodo v sredo ob 4. uri popoldne pokopani na tukajšnjem pokopališču. Svete maše zadušnice se bodo darovale v več cerkvah. Prosi se za tiho sožalje!

Št. Peter, 2. februarja 1903.

(315) **Fran Križaj.**

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja med boleznijo in ob smrti našega nepozabnega, iskreno ljubljene soproga, očeta, brata in svaka, gospoda

Alojzija Pogačnik

kakor tudi za darovane prekrasne vence in za mnogoštevilno spremstvo predragega nam pokojnika k zadnjemu počitku izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno pa prečastiti duhovščini, velerodnemu g. c. kr. okrajnemu glavarju Ivanu Kremenšek, odposlancema „Slov. političnega društva v Ljubljani“ gg. Ivanu Hribar in dr. Trillerju, gg. uradnikom, sl. občinskemu odboru cerkniške občine, zastopništvu komisije za pogodovanje Krasa g. c. kr. gozdnemu komisarju Karolu Jelen, g. c. kr. okr. šolskemu nadzorniku Ivanu Thuma, sl. učitelju, sl. gasilnemu društvu v Cerknici in v Dolenji vasi ter gg. pevcem za gnilje žalostinke, svojo najsrčnejšo in najiskrenejšo zahvalo.

Cerknica, 1. svečana 1903.

(308) **Žalujoči ostali.**

Arhitekt ali zidarski mojster

ki bi hotel napraviti skico ozir. načrt za srednjo, po najnovejšem zistemu urejeno pekovsko peč, naj pošlje ponudbo do 10. februarja t. l. pod šifro „št. 2476“ poste restante, Ljubljana. (312—1)

Specerijska oprava se prodaja.

(313—1) Kje, pove **Karol Planinšek**, trgovec v Ljubljani, Dunajska cesta.

Brinjevo olje

se kupuje. Cena in vzorec naj se pošlje Janku Ev. Sirc-u v Kranju, pri Kroni 263-3 prekajevalec prešičevine.

Išče se stanovanje

z dvema sobama in pritliklinami. Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“. (311)

Lepo predivo

na cele vagone ter tudi manjše partije, kakor tudi fiziol kupi (310—1) **Anton Kolenc v Celju.**

Komptorski praktikant

z dovršeno trgovsko šolo in znanjem stenografije, se sprejme z dobro začetno plačo pri tvrdki (11—26) **Edmund Kavčič**

v Ljubljani.

Trgovski učenec

s primerne šolske izobrazbo, nekaj nemščine zmožen, sprejme se v večjo mešano trgovino na deželi. Ponudbe naj se pošljejo upravnistvu „Slov. Naroda“ pod „trgovski učenec 100“. (294—2)

Klet

(transito) se odda takoj ali s 1. majem. Več pove **A. Šarabon**, Zaloška cesta št. 1. (284—3)

Veliko denarja!

do 1000 K na mesec morejo si pošteno prislužiti osebe vsakega stanu (kot postranski zaslužek). Natančneje pod „Reell 118“ na Annoncen-Abteilung des MER-KUR, Stuttgart, Schickstr. 6. (2786—37)

Mlad trgovski pomočnik

izurjen v trgovini z mešanim blagom, večš slovenskega in nemškega jezika, želi s 1. marcem t. l. svojo službo premeniti. Vstopi tudi v specerijo. Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (284—2)

Veliko iznenadenje!

V življenju še ni bilo enake prilike. 500 komadov za gl. 180.

1 prekrasno pozlačena, 36 ur idoča precizjska anker ura s sekundnim kazalcem, natančno idoča, za kar se 3 leta jamči, 1 moderna svilena kravata za gospode, 3 komadi ff žepnih robcev, 1 gosposki prstan s ponarejenim žlahtnim kamnom, 1 dulec (ustnik za smotke iz jantara, 1 elegantna damska broža (novost), 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usnat mošnjiček za denar, 1 žepni nožek s pripravo, 1 par manjšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vsi iz double zlata s patentiranim zaklepom, 1 mični album s slikami, obsegajoč 36 najkrasnejših slik, 5 šaljivih predmetov, ki vzbujajo tako pri mladih kakor pri starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo za sestavljanje pisem, 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in še 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gl. 180. Razpošilja proti poštenu povzetju, ali če se denar naprej pošlje

dunajska razpošiljalna tvrdka **Ch. Jungwirth, Krakov A/15.** NB. Za neugajajoče se vrne denar.

Prešernove poezije

v novi popolni izdaji z življenjepisom, literarnogodovinskih črticami in estetično oceno. — Uredil A. Aškerc. — Elzevir-izdaja (rudeče usnje z zlato obzobje) 3 1/2, po pošti 3 1/2 20 h. Založništvo L. Schwentner v Ljubljani. (1832-79)

U francoskem, laškem in nemškem jeziku poučuje

Marija Göck (307—2) Wolfove ulice 3, III. nadstr.

Mesečna soba

meblavana, s posebnim vhodom, odda se na **Turjaškem trgu.** Naslov pri upravnistvu „Slov. Naroda“. (296—2)

Učenec

zmožen slovenskega in nemškega jezika in s potrebno šolsko izobrazbo se takoj sprejme v trgovino manufakturnega blaga **J. Šket v Jirski Bistrici.**

Išče se gostilna v najem

tukaj ali zunaj. — Ponudbe sprejema posredovalnica **Novotny, Dunajska cesta št. 11.** (318—2)

Mlad uradnik

slovenščine, hrvaščine in nemščine zmožen, išče primerne službe. Ima tudi prakso „občinskega tajnika“. Ponudbe pod „J. F.“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (286—3)

Iščem manjšo, dobro idočo gostilno

kje na Gorenjskem, v kakem industrijalnem kraju, v **prevzetje.** Ponudbe pod „M. M. 74“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (280—2)

— Dobiva se v vseh knjigotržnicah —

MALI VITEZ

Pan Volodijevski — Zgodovinski roman, spisal H. Sienkiewicz Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski Roman izide, bogato ilustriran, v 20 do 25 sešitkih po 40 h. Vsakih ** 14 dni se izdaja en sešitek ** Založna knjigarna Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m jutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ibi, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m jutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m popoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane juž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 11. uri 6 m popoldne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Edina zaloga na Kranjskem:

lekarna PICCOLI

„pri angelju“ Ljubljana, Dunajska cesta.

Polliterska steklenica velja 2 K.

Zunanja naročila izvršuje točno, ako se mu pošlje znesek po poštenu povzetju (2910) **lekarnar** a (10)

Gabrijel Piccoli

v Ljubljani.

Železnato vino

krepča malokrvne, nervozne in slabotne osebe

LEKARJA Piccoli-ja

v Ljubljani. Dobiva se v lekarnah

Karol Bratovž

c. kr. žand. stražmojster

Marija Bratovž roj. Valentinčič

umrla poročena.

Belad Ljubljana

dne 3. februarja 1903.

(319)

VABILO

k

plesnemu venčku

katerega priredi „Zadruga gostilničarjev, kavarnarjev itd.“ v četrtek, dne 5. svečana 1903 v restavraciji g. A. Ederja na Kongresnem trgu v steklenem salonu (Casino) s sodelovanjem društvene godbe. Ples vodi učitelj plesa g. Giulio Morterra Začetek ob 1/2 9. uri. — Vstopnina K 1 20; tri osebe jedne obitelji K 2 40. Ker je čisti dobiček namenjen za ustanovitev bolniške blagajne „Zadruga gostilničarjev, kavarnarjev itd.“ se prepičala hvaležno sprejemajo Dopise za pojasnila naj se pošilja na g. Avg. Zajca, Rimska cesta.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi. Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo. (26—13) Vsa pojasnila daje: **Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.**

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder postuje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.